

Juhasinikel napakinu puit-sirrorr.
 Matus laulab: Plõks-plõks-plõks
 plõks plõks tõhhihihihihi.
 Üks kull peab ^{helt terna} hõlata (nimet a tea):
 „Tee hammuauk terehammakut,
 „Kas tüdauk kadus an, kas tüd kadus an.

1. Pütus.

Et targo juus väga
 jõe allast jõe päält kanda
 kist kida rikka
 Põuak jõe nat eest
 viiud kida, jõe päält
 kanda juu jõe juur
 kaina.

Ühel kalomehel olnud ääri pöö, keda ta väga armastanud. See sed kalomehel aga hakanud tema pööga kiusama, nisanud teda järele ning näidanud kääras käärad. Jõa nisanud oma pööga väga, jõe äga hingestki teadnud, kuhu ta jäi. Ühel päeval midanud ta noota, ning eneseks saures meelt pahanutuks pöö ta molaži saanud, kui nooda kaldale tõmanud

allast pöö juu allast, kui kääras kann, mis keda meel fida enam wita. le iritanud. Ta wätnud kannu ja tahtnud kida meelt tagasi wipata. See aga hakanud kida rangute pa luma ning kääridud enast tagasi jooja wita. Mees wätnud meenmas tema palwet kaulda ja wiinud kida kupp, kus ta kimali sõja kappi ta tahtnusi järele sõja kappi kaa pehmeks sõjaks teinud. Kui kääri meelst wäljas alama allast, fii mii. nud ta jagadate omis naks seft wä. ias ja pugenud pööst jälle tagasi. Wimeks hakanud ta isat jondima, et minis ja minis kimali meelst k. luma. Jõa fiiisnud kull efiti kawa wasta ning üelnud, kes fiiis äga kääres kimali naefers tahab tulla,